

דיני הפסק בתקיעת שופר בתקיעות, בדיקת חמץ, תפילין ציצית ושחיטה

שוע"ר סי' ח

כ אם רוצה ללבוש הטלית קטן מיד בקומו ... בדעתו להתעטף בטלית אחרת מיד שינקה ידיו ... יברך על הטלית שלובש אחר כך ויכוין במחשבתו לפטור גם את זאת שלבש כבר.

כא אם יש לו כמה בגדים של ארבע כנפות כולם חייבים בציצית ... ואם לובשן כולם זה אחר זה בלי הפסק שיחה בנתיים והיה דעתו מתחלה בשעת הברכה ללבשם כולם מיד לא יברך אלא ברכה אחת לכולם ... אבל אם הפסיק ביניהם בשיחה או בדברים אחרים צריך לברך על כל אחד ואחד.

כב אם לובש טלית קטן בביתו ... אם אח"כ הולך לבית הכנסת ומתעטף בטלית גדול, צריך לחזור ולברך עליו גם כן להתעטף, ואינו נפטר בברכה הראשונה, משום דההליכה מביתו לבית הכנסת חשוב הפסק, ואף אם לא הפסיק בשום שיחה בינתיים.

שוע"ר סי' כה

יג תקנו חכמים שיסמוך הנחת תפילין של ראש להנחת תפילין של יד בלי שום הפסק דיבור בינתיים כדי שתעלה הברכה שיברך על של יד גם לתפילין של ראש.

יח כבר ביארנו שאסור להפסיק בדיבור בין תפילין של יד לתפילין של ראש, ואם הפסיק אזי אין ברכת תפילין של יד עולה לתפילין של ראש, וצריך לברך על תפילין של ראש.

שוע"ר סי' תלב

ז לכתחלה אין להשיח שום שיחה באמצע הבדיקה ... לפי שיש אומרים שאף המשיח באמצע המצוה הרי זה הפסק, וצריך לחזור ולברך כשיגמור המצוה. ואינו דומה למשיח באמצע סעודתו כשיושב בסוכה שאין צריך לחזור ולברך לישוב בסוכה, לפי שאינו מוכרח בישיבה זו שלאחר השיחה, שאם ירצה שלא לאכול עוד ושלא לישוב בסוכה הרשות בידו, אבל בבדיקת חמץ מוכרח הוא לגמור את הבדיקה שלאחר השיחה ... לכן גם עכשיו חייב לחזור ולברך כיון שהפסיק בשיחה אחר ברכה הראשונה.

שוע"ר סי' תקצב

ז אע"פ שתקיעות מעומד הן מצוה מדברי סופרים, אעפ"כ אין מברכין עליהן כמו שמברכין על כל מצוה מדברי סופרים, לפי שנפטרין בברכה שבירכו על תקיעות מיושב. וכיון שהן נפטרין בברכה אחת, לכן יש לזהר שלא להפסיק ביניהם בשיחה. ולא התוקע בלבד שבירך על השופר, אלא אפילו הציבור שלא בירכו לעצמן אלא שמעו ברכת השופר מהתוקע, אף הן לא ישיחו מתחילת תקיעות מיושב עד אחר תקיעות מעומד. ואם עבר ושח בין התוקע בין השומעין אין צריך לברך על תקיעות מעומד.

ואף שהפטר שתי מצות בברכה אחת ושח ביניהם צריך לחזור ולברך על מצוה השנית כמ"ש בסי' ח' ובסי' כ"ה, מכל מקום כיון שאלו התקיעות מעומד ומיושב הן כעין מצוה אחת ... ותוקעין מיושב כדי לקיים מצוה מן התורה ומברכין עליהן, וגומרין את המצוה של דברי סופרים בתקיעות מעומד שעל סדר הברכות כמו שתקנו חכמים. וכיון שהן מצוה אחת ונראין כשתי מצות ... אם עבר ושח אפילו דברים בטלים אין צריך לחזור ולברך, דאין שייך הפסק באמצע מצוה אחת כמו שהיושב בסוכה והלבוש תפילין מותר לשוח אע"פ שכל רגע ורגע שהוא יושב בסוכה ולבוש בתפילין הוא מקיים מצות הקב"ה.

שו"ע יו"ד סי' יט

ה אם רוצה לשחוט הרבה, צריך לזהר שלא לדבר בין שחיטה לשחיטה בדבר שאינו מצרכי השחיטה. ואם דבר, צריך לכסות דם שחיטה ראשונה ולברך פעם אחרת על השחיטה ... ויש אומרים דשיחה בין שחיטה לשחיטה לא הוי הפסק.

ט"ז שם ס"ק ט

סבירא להו דשאני בין תפילין לתפילין, דב' מצות של חובה הם, וכיון שהתחיל בהם אין בדין שיפסק ויתעסק בשיחה, אבל הכא דאי בעי שחיט ואי בעי לא שחיט, לא מחייב לחזור ולברך, והוה כמו שח באמצע סעודה ... וכיון שלא הכריע בשו"ע קי"ל כי"א אלו דספק ברכות להקל.

ש"ך שם ס"ק ז

והסכמת הפוסקים דהוי הפסק וצריך לחזור ולברך.